

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

VI. De epistola S. Clementis, quod ab iis auerti debeat qui subsunt, a
quibus qui praeest auersus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

bus, sed a suis propriis, per annos singulos chrisma petant, appropinquante solennitate paschali: nec per quemcumque ecclesiasticum, sed si qua necessitas aut ministrorum occupatio est, per subdiacōnem: quia in honorū est inferioribus summa committi. Optimum autem est, vt ipse suscipiat, qui in tradendo usurpus est. Si quid obstat, saltem is, cuius officii est sacrarium disponere, & sacramenta suscipere.

IV.

13. q. 2. Qui oblationes. ^f Qui oblationes defunctorum fidelium detinent, & ecclesie tradere demorantur, vt infideles sunt ab ecclesia abiiciendi: quia usque ad exinanitionem fidei peruenire certum est hanc diuinæ pietatis exacerbationem: qua & fideles de corpore recedentes votorum suorum plenitudine, & paupe- res collatu almoniæ & necessaria sustentatione fraudantur. Hi enim tales, quasi egentium necatores, nec credentes iudicium Dei habendi sunt. Vnde & quidam patrum hoc scriptis suis inseruit congruente sententia, qua ait: *Amico quipiam rapere, furtum est: ecclesiam fraudare, sacrilegium.*

V.

Si quis episcopi sui sententiæ non acquiescit, recurrat ad Synodum.

VI.

Hier. epist. 2. ad Ne-
potianum. Ex epistola S. Clementis utilia quæque, præsenti tempore ecclesiis necessaria, sunt honorifice proferenda, & cum reuerentia ab omnibus fidelibus, ac præcipue clericis, percipienda. Ex quibus quod specialiter placuit, propter venerandam an-

^{ANNO CHRISTI} tiquitatem statutis præsentibus roboramus, quod
⁴⁴² suprascriptus beatus martyr de beatissimi apostoli
Petri institutione commemorat, dicens: *Quædam* S. Clemens epist. 1.
Iuo part. 14. cap. 22.
autem etiam ex vobisipsis intelligere debetis, si quas sint,
quæ ipse propter infidias hominum malorum non potest
evidenter & manifestius proloqui. Verbi gratia: *Si im-* Dif. 93. Si
inimicus.
nicus est alicui pro actibus suis, vos nolite expectare ut
ipse vobis dicat. Cum illo nolite amici esse: sed prudenter
obseruare debetis, & voluntati eius, videlicet qui eccl-
siae curam gerit, absque commonitione obsecundare, &
anerti ab eo, cui ipsum sentitis aduersum: sed nec loqui
bis quibus ipse non loquitur; ut unusquisque qui in cul-
pa est, dum cupid omnium vestrum sibi gratiam repara-
re, festinet citius reconciliari ei qui omnibus præest, ut
per hoc redeat ad salutem, cum obedire cæperit monitis
præsidentis, &c. quæ in consequentibus denotant
amicos eorum qui veritatis inimici sunt. Sciat ita-
que deinceps clerus ad reatum, sed & populus fi-
delium ad culpam sibi adscribendum, si quis hoc
in vitio malorum confortator, & disciplinæ subuer-
for agnoscatur.

VII.

Placuit præterea accusandi licentiam etiam in
nostris ordinis, si qua existit, leuitate comprimere.
Ut se episcopus, si quem iudicat abstinendum, &
pro humiliatione & correctione fratris assurgit, ex-
orari a ceteris acquiescat, fratri, de quo agitur, cor-
reptione & comminatione adhibita. Sin autem de
crimine aliquem putet esse damnandum, accusato-
ris vice discutiendum sciat. Fas est enim, ut quæ vni
probantur, probentur omnibus.